

Kelimelerin Gücü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Kasım 2013

Ritmik bir şekilde tempo tutmakta alfabede kaç harf varsa. Adeta bir husumet yaşanmakta aralarında. Heceler arasında kıyamet kopuyor. "Sevgi" sözcüğü isyanlarda. Sürekli mızımızlanıyor. Unutulmaktan şikâyetçi. Ve o büyülü kelime alaycı ve bezgin tavrıyla bezdiriyor tüm harfleri."Ben koca bir yalanmışım meğer." diye bağıyor bir yandan.

Muzip bir gülümseme peyda oluyor ve kıkırdıyor bazı harfler aralarında. Bakıyorum hangisi diye..."Aşk'mış" meğer bu sefil hale düşen. Kim bilir belki de ahını almış sefil hale düşürdüklerinin. "Aşk eski bir yalan, Âdem'le Havva'dan kalan..."diye mırıldanıyor ve kafa tutuyor.

Gürültüyle irkiliyor tüm harfler aniden. Bu sefer de "isyan" başrolde. Hanidir anılmazken, pek bir dillerdeyim diye havalarda. Baygın baygın göz süzüyor "isyan". Ve "Yaşasın Halil Sezai" diye bir çığlık atıyor durduk yerde.

İnsanlar mı çıldırdı, kelimeler mi kifayetsiz diye düşünmekten alıkoyamıyorum kendimi.

"Para para... Varlığı bir dert yokluğu yara..."

Aşırı bir özgüven hâkim bu kelimeye. Ne de olsa herkes onun için uğraşıp didinmekte. Hakkıdır...

Para'nın gücü dememek için zor tutuyorum kendimi. Kendinden öylesine emin ki...

"Güven" çıkıveriyor aralarından. "Unutuldum, aldatıldım" şarkısının eşliğinde derin bir iç çekiyor. Oldukça ağlamaklı. Nerelerdeydin dememe kalmıyor ki, geldiği gibi gidiyor.

Bir de bakıyorum ki; iki "a" kovalamakta birbirini, "t"yi de aralarına almış, saygı duruşuna geçiyorlar, ardından İstiklal Marşının eşliğinde uzunca bir müddet kımıldamadan duruyorlar. Ve ardından onuncu yıl marşı çalıyor. İki damla yaş süzülüyor "ata" kelimesinden. Ne de olsa on kasım yaklaşmakta. Bu yüzden mi ağlıyor derken başka ne gibi sebepten olabilir demeye de çekiniyorum...

Bütün harfler, bir araya toplanmış heceler, kelimeler ayrı telden çalıyor bir yandan da aralarında homurdanıp duruyorlar. Kimi dertli, kimi mutsuz, kimi coşkulu.

Söylenecek ne çok şey var, üzerinde düşünülecek ve sarf ederken kelimeleri ne denli dikkat sarf edilecek.

Ve birden bire bir sıcaklık hissediyorum ruhumda. Başımı okşayan da kim diyecekken, onu görüyorum."Anne": En sıcak kelime bu güne değin duyumsadığım.

Anne, anneciğim diye sayıklarken açıyorum gözlerimi.

Yalnızım ama kalbimdeki sıcaklık devam etmekte.

İnanması zor ama deminden beri duyduğum tüm sesler, homurtular bıçak gibi kesilmiş. Etrafıma bakınırken, anlıyorum ki; hepsi bir rüyaymış ama öyle gerçekti ki... Birer birer gözümün önünden geçiyor rüyamda ne gördümse.

Hep ben kelimelerle oynayacak değilim ya, meğer dert küpü ne kadar kelime varsa, bilinçaltımdan yüzeye çıkıp, beni oyunlarına alet etmişler.

Belki bir sonraki düşümde farklı oyunlara dâhil olurum diye yeniden yumuyorum gözlerimi. Ve aklıma gelen ilk kelimeyle gülümsüyorum.

"Umut, umut..." diye mırıldanırken, tekrar dalıyorum uykuya.

Ne de olsa pembe düşler hep olmadı mı hayatımda, hayatımızda...